

твърдо; на пр: *غروش* *гуруш* [грошь], *اغا* *ага* (господарь), *مغازه* *магаза* (влагалище, магазія), *اغلاق* *агламак* (плаченіе). У много рѣчи тая буква ся произноси като *к*, на пр: *باغچه* *багче* (градина), *غزته* *газета* (вѣстникъ). Гласьтъ на тая буквѣ нѣкой пѣтъ едвамъ ся чюе; на пр: *اوغلان* *оглан* (момче), *صوغان* *соган*, *суан* (лукъ).

ف *фе*, замѣнява ся съ нашето *ф*, на примѣръ: *فرق* *фарк* (разлика), *فيل* *фил* (слонъ), *افندی* *ефенди* (господинъ, господарь).

ق *каф* буква земена отъ Арабскя тѣ азбукѣ и ся срѣща само въ Арабскы и Турскы рѣчи, а въ Персидскы никѣкъ, като: *قاری* *и др.*

ك *кеф* тая буква има четири произношенія: Арабската буква *ك* ся изричя сѣщо като нашето *к* напр: *كله*. Персидската буква *кеф*, която ся пише *ك* изричя ся сѣщо като нашето *г*, като: *كل*. Турската буква *ك* ся изричя като грѣцкото *г*, на примѣръ: *كثير* *и* *كثير* *кефъ* *ك* която ся произноси като нашето *н*, и ся срѣща само въ Турскы рѣчи: като *دکز* и др. нѣ въ писменныятъ языкъ еднакво ся пишѣтъ и четири тѣ видове на тая буквѣ; а ученикѣтъ само тогава може да я изричя право, когато познава